

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

1936

Recollit en 1936

BIBLIOTECA
PVBICA

SANTORAL.

- Avuy 8 de Juliol.—La Traslació 2.ª de Sta. Eularia vg. y mr., Sta. Isabel viuda reyna de Portugal y S. Prócopi mr.
 Dill 9.—Sts. Zenon y companys mrs. y Sta. Anatolia vg. y mr.
 Dim. 10.—S. Cristófol mr. y els set germans mrs. y Sta. Amalia vg.
 Dimec. 11.—Ss. Pio I papa y mr., Januari y Abundi pvre.
 Dij. 12.—Ss. Joan Guilbert ab. y Félix y Nabor mrs.
 Div. 13.—S. Anacleto p. y mr. y Sta. Mirope mr.
 Dis. 14.—Ss. Bonaventura cardenal y Optacia bs.

QUARANTA HORES.—Continuan en la iglesia de Ntra Sra. del Carme.—La exposició de S. D. M. comensa a las set.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del Ailuns últim.

MIDA DE 80 LITROS:

Blat.	16'50	Ptas.
Mastay.	15'00	«
Blat de moro	13'50	«
Fajol.	13'25	«
Mill.	14'00	«
Panis.	14'00	«
Mongetes.	24'00	«
Fabes.	15'00	«
Besses.	13'50	«
Llubins.	09'00	«
Patates (cargá).	08'00	«
Ous (dotzena).	00'80	«

nr. 10978

Núm. 2

Recollida 1936

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 21.

PREUS DE SUSCRIPCIO:

Un any. 5'00 Pessete

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

ORIENTEMNOS.

I.

Figureuse una societat que rodola arrossegada per una corrent més ó menos artificial, però de suficiencia forsa pera estimbarla, prevalguentse de l'anemia que te atrofiada la conciencia nacional; figureuse que d'entre mitg de la brahó sorda de la orgia y de la borratxera que generalment precedeix á les catástrofes socials, ne surten veus de seny, crits d'alarma y professies del desastre; veus, crits y professies que moren ofegades per la disbauxa, condemnades y trepitjades per la moltitut bestialisada pels seus directors que l'aquissan contra 'ls que les profereixen, acusantlos de notes discordants y fins d'enemichs de la patria.

Y heusaquí que ve 'l daltabaix. Tot s'enruna, desapareix la riquesa després del honor y la dignitat, que ni es possible salvarlos del enfonzament general. Y heusaquí qu'aquella societat envilida 's desperta esborronada, y al compendre la immensitat de la seva desgracia sent tremolarli 'l cos á impuls de la interna indignació. La conciencia social sembla voler des-pertarse.

Alló es la pedra de toch, el reactiu qu'ha de revelar la qualitat del element en observació. ¿Que la conciencia pública 's revetlla per complet, sent *tabula rasa* de tot quant, homes é ides, ha contribuït á sa perdicó y sent justícia y desagraviant als esperats rectes, á les ànimes sinceres y honestes qu'en mitg de la bogeria universal y riscant perills de tota mena, reptaren als exaltats y als que 'ls exaltavan per propia conveniencia, y proclamaren la veritat quan els demés la enfonzavan dins del pou? Es qu'aquella societat se vol salvar y, per lo tant, mereix esser salvada.

¿Que, pel contrari, aquell instintiu moviment de reacció queda ofegat per la estúpida apatia de la inconciencia, no produhint altre efecte que 'l d'un tòpich aplicat á una bestia degenerada, sense esma pera defugirse de les mans dels seus explotadors que, eclipsats un moment pel terrabastall de sa propia obra, tornan á sa tasca de desviar la opinió pera viure á costa de ella? Allavors ja podeu dir qu'aquella societat es perduda sense remey.

Ara be: aixó es lo qu'en bona part hem vist entre nosaltres. ¿Que 'n fa de temps que l'Estat espanyol va de mal

N.º 10978

en pitjor! Se pot dir que la seva apoteosis inaugurarà la seva decadència. Faltava sols fer el darrer capbussó, y el quart poder del estat, ó sia la premsa, que semblava que posada al servey de la política venal no podja ja baixar més fondo, però qu' encara ho ha lograt entrant á sou de la especulació judayca, ens hi preparà obrint un período de follia y de vergonya que no te parió en la historia, período que recordém ab pena y fástich els qu' estimém el bon nom d' Espanya, molt més que 'ls qu' á cada moment se 'l posan al cim del cap.

¡Quina unanimitat més desesperant la de la premsa y polítichs espanyols durant aquell período! Contades foren les publicacions periòdiques que se atreviren á fer cara á la disbauxa de patriotisme de carreró y de panxacontenta. Unes per interés d' empresa, altres per conveniencies de partit y les demés per l' esperit de quixotisme, totes eran á la una á empènyer als governants cap al desastre, fins quan aquests, espantats de les consecuençies, feyan posat de tranzigir ab la rahó. Però entre les escepcions de la regla general, cal posarli en primer terme la premsa catalanista, que desde 'l primer moment se declará enemiga de les guerres colonials, proposant solucions arreglades á justicia, que d' adoptar-se, cercara á hores d' ara fora Espanya una potencia colonial respectable. El degà de la premsa catalanista feu una de les campanyes més brillants que conta en sa ja llarga vida, campanya que sols li valgué la persecució y el desterro, donchs les veus de la rahó foren malaguanyadament vensudes per la bogeria patriòtica que trastornava 'ls cervells, y el lleó espanyol, tan glopejat pels héroes de café y redacció, dessanchnat y empobrit, vingué á terra, no ab la estudiada posa dels gladiadors romans,

sinó aixancarrat com els pallassos dels circoes de caballs.

La terrabastada fou de les que forman data en els anals de la historia y se 'n conmogueren fins les arrels de nostra societat. Els patriotes de tots els estaments quedaren aglanats y cridaren molts d' ells: «¡Engany!» Fins alguns polítichs y periòdichs, principals fautors de la desfeta, arribaren á entonar el *mea culpa*. La única premsa que quedà en bon lloch, refermá 'ls accents de la seva propaganda, logrant profitoses lleves, y homes d' Estat de la talla d' en Silvela y altres, fereu franques declaracions regionalistes, que sols tenian de sospitoses lo violent de les circumstancies que 'ls hi arrancava, y fins prometeren donar, en part ó partida, satisfacció á la opinió sensata.

Mes aquí acabaren els efectes del tòpich de que parlava suara. Vegent els responsables que 'l poble no 'ls havia pas rossegat, com sens dubte creyan en conciencia merèixer, redressaren el cap y aviat trobaren manera de tornarse á encabir á la davantera de la desballestada carranca del Estat que, guerra y desvirondada, tornava á bots y empentes á rodolar pel pedregal. La ressurrecció del país per la nova doctrina, suposava la mort dels procediments vells y els homes que d' aytals procediments viuen ho s' hi resignan á morir.

Y aixís estém. Aquella premsa política y especuladora que reya quan el país plorava, que s' enriqueix quan tothom anava á la miseria, que tenia agabellat el patriotisme venentlo al módich preu de cinch céntims la porció, tornava á pujar al candellero en quan passá l' estupor de la cayguda, y les maieixes energies qu' havia empleat pera desviar la opinió inconcient y atiarla contra 'ls governants empenyentlos als grans errors y privantlos

L'acció que per instint de conservació tal volta haurien desenrotllar per millors camins, segueixen empleant ara contra l'núcleo d'opinió sensata formada al redós del iris de ressurrecció. Aquesta premsa y aquests polítics que sols viuen de ficcions y llegendes, han inventat la lleghenda del separatisme y fundat la teoria de que, essent ells la patria, qui va contra ells contra la patria va.

Aquest es el moment històric que voldriam escallir pera basarhi un treball de reflexió sobre la situació actual de nostres partits polítics ó, millor dit, de les comparseries que portan el nom de tals davant del problema social precipitat per nostres desastres, treball que 'ns conduhis á la finalitat de presentar nostra doctrina regionalista tal com la sentim y concebim.

Peró aquest estudi l'haurém de fer, nó ab la consciència del polítich de professió, avesat á les lluytes periodístiques y al *tantum* dels truchs y *triquiuuelas* de la gent del ofici, nó, sinó ab la del home de sa casa que 's mor de són llegint política del dia y de fástich al veure 'l joeh dels que de la política viuen. Parlarem casualment, entenent que 'ns dirigim als de més aprop, que no donant á nostres paraules més alcans del que realment tenen, sabrán salvar la rectitut de nostres intencions.

M. V.

DESASTRE.

—Noyas, noyas, alerta, qu' aquell bou s' esquivá; cap assí, cap assí; pugeu aquest marge, depressa, correu, qu' aixó no m' agrada.—

Y totas s' aixecaren espantadas, vinguent sen al racés ahont jo tenia parada la botiga y no era facil que 'ls bous

hi arribessen sense trencarse 'l coll, puig l'ombra del meu roure estava voltada de rocas y arsos y, además, ab el pal del parassol ja 'm preparava pera empaytar al primer bou que se hagués atrevit á profanar aquell recó del art.

Peró en aquell moment s' oli brunzir la terrible mosca bovina que 'ls bous ja havian sentit estomas há y per aixó no estavan quiets y la boliera, ab grans treballs, lograva deturarlos. Alló fou un desbocament espantable: dos bous, una vaca y un badellet ros com un fil d' or, escapats, com si tinguessin mats espèrits al ventre, voltant ab furia horrorosa 'l prat més admirable de la encontrada olotina, ab un desespero qu' espahordia, fregantse pels bardissals y matas, ficantse á la ribera, tornant á eixir, ab la qua enlayre, com si 'ls hi apliquessen ferros ruhents á las ancas, esmaperduts, aclaparats per l'únic enemich que 'ls tren de tino y 'ls fa perdre la calma magestuosa y simpática que posseheixen tots els bous mansos de aquesta terra.

—;Reyna Santíssima, que 'ns ho farán malbé tot!—exclamaren las noyas.

—Aquell estudi tan bonich que tenia comensat.

—Jo la capsá nova, la capsá nova y flamant de ca'n Teixidor, que tot just l'havia estrenada.

—Jo l' esniorzar.

—Jo la sombrilla nova. Sórt que la havia comprada á ca'n Gana.

—Y be, que hi voleu fer? Ara ja estém salvats; es que senten el mal temps; aixó no succeheix sinó quan aquella mala barra de ponent surt pel cantó de la Bola. No tingueu por, no pujarán pás aquí.—

Mes la mosca fatidica degué brunzir en el fons de la ribera y als dos minuts tornavan á eixir las feras y ab una

correguda de boig passaren fregant la botiga de las noyas, xafantlo tot y moguent tal estrèpi, que 'ls trossos d' un caballet de campanya anaren a parar penjats en las branca d' un roure.

La senyoretà qu' havia estrenat la capsa, tremolava, tremolava d' espant y frissava d' angunia; els bous, com si sentissen retronnyir el canó d' en Krüger, s' escaparen revents, obrint verdissas y fugint camps a través vers sa casa, deixantnos a tots com si un llamp del cel hagués caygut en un de aquells roures. Desde 'l meu racés els vegèrem travessar un camp de blat que 'ls segadors havian comensat de tallar y ficarse dintre 'l clos y cercar la cort, sense qu' afortunadament ningú prengués mal.

—Vaja; aném a veure 'ls resultats de la tamborinada; veyám qu' haurá sigut aixó.—

Efectivament, n' hi havia per llensar el barret al foch. Una capsa de vuyt duros, plena de tubos de la marca del gall, pinzells, llauanas lluhentas com un vidre, ben esberlada; trossejat el porta-estudis, un caballet trencat, las cadiras per terra....

—Vaja, no ploris, no n' hi há per tant; val més aquí qu' a ca' l' apotecari. L' esmorzar es intacte, tot aixó 'l fuster de la cantonada ho adobará per un duro, l' estudi sí qu' es perdut, però 'n comensarém un altre. Recullim els ferits y aném a la font. D' aquesta ray, n' hem escapat barato. ¡Malehida barra de ponent; sembla que las cria las moscas bovinas!—

Joseph Berga.

reix un OBJECTE ARTÍSTICH pera esser adjudicat al autor de la mellor memoria sobre la colonisació del antich comtat de Besalú pels mónjos de Sant Benet.

EXPOSICIÓ DE BELLES ARTS E INDUSTRIES ARTÍSTIQUES.

Continúan ab activitat els treballs de preparació de la sala d' exposició, com també de la gran terrassa, part de la qual serà cuberta d' un gran envelat.

S' està esperant pera dintre poch dies la escalinata de *granito* artificial, a la que se li està preparant el fonament.

Probablement per tota la setmana entrant quedarà ultimada ó, per lo menos, molt avansada, la decoració de la gran sala, procedintse a la distribució de la llum eléctrica.

SECCIÓ COMARCAL.

BESALÚ.

5 de Juliol.

Molt important y de caràcter purament catalá va resultar la festa de Santa Elisabet, de la que vaig ferne ressenya en la correspondencia del número anterior; donchs com de costum va comensarse l' ofici a las set del mati, surtint d' aquesta vila en direcció a la capella 'ls pabordes y pabordesses en senyal de professó, portantse la bandera de dita Mare de Deu, acompanyats per la orquesta y seguits de la major part de la població, ahont els noys y noyes lluhian els mellors trajos.

La iglesia presentava un aspecte hermosíssim gracies al acerí y bon gust que varen tenir els encarregats de tal obligació.

La orquesta va lluhirse al tocar un solemne y armonió ofici, en el qual varem tenir l' honor de sentir per primera vegada desde la trona al jove Rvnt. D. Manel Feliu Fontrodona, el qual després de fer una petita ressenya històrica de la Mare de Deu de Recolta, comensá 'l seu discurs ab les paraules que digué Maria: «Veniu a mí tots els que 'm desitgeu y ompliu dels meus fruyts», qual tema desenrotllá ab breus y sentides

ONZÉ CERTÁMEN LITERARI D'OLOT

SUPLEMENT AL CARTELL

4.ª bis. L' Exm. Sr. Marqués de Camps, Diputat a Corts per aquest districte, ofe-

paraules, demostrantnos al mateix temps la obligació que tenim d'estimarla, no sols perquè Maria 'ns estima, sinó perquè es Mare nostra y refugi dels pecadors. Acabà tan hermós discurs fent una invocació a la Mare de Deu, demanantli intercedeixi del seu Santíssim fill que mogui 'l còr d'aquells qu' intentan arrebatat de nostra estimada patria la llengua en que nostres pares ens han ensenyat a estimarlos y fin voldrian, si fos possible, esborrar del mapa 'l nom de Catalunya.

Ab la satisfacció en que tots quedarem després d' haver sentit tan hermós y catalanesch discurs, tornarem altra volta a Besalú.

Molt concorregudes y animades resultaren les ballades de la tarde y de la nit, aixís com també va resultar molt variat y escuït el bonich repertori de sardanes que tocaren.

Ha sigut donada per curada la senyora Josepha Yvero, ferida en el crim ocorregut en el segon pis de la casa nù. 13' del carrer de Ganganell d' aquesta vila 'l dia 14 de Maig prop passat.

Celebrém ab plena satisfacció tal noticia y li desitgem tant a dita senyora com a la demés familia, forsa salut y molts anys de vida.

Dimecres passat se celebrá en la parroquial iglesia de Sant Vicens d' aquesta vila el cap d' any del difunt jove D. Modest Cambó y Batlle, germá del nostre amic compatrici y benivolgut company de causa don Francesch, qual cerimonia va esser molt concorreguda y acompanyada, resultant una verdadera manifestació de dol.

Desitgem felissa gloria al difunt, y a tota sa familia molts anys de vida pera poguerlo tenir present.

En aquesta comarca s' ha ja comensat la tasca del batre, y segons sembla 'ls pagesos quedan molt satisfets pel bon resultat de l' anyada.

Deu vulga no vinga cap contratemps pera malmenarla.

El corresponal.

CAMPRODÓN.

5 de Juliol.

El dia primer del corrent celebrarem la anyal festa del Roser.

A les onze 's celebrá un ofici ab tota solemnitat en la iglesia parroquial. Acabat l' ofici surtí la professó, que va voltar la

A la tarde tingué lloch el típic «ball dels confits».

Aqueix ball, molt antic en aquesta vila, consisteix en lo següent:

Balladors y balladores, vestits ab les mellors robes, surten a ballar al mitg d' una gran rodona que 'l públich forma.

La noya agafada del bras del ballador, que regularment es el seu promés, donan alguns volts y després aqueix l' acompanya davant d' una taula molt ben arreglada, ab cintes y flors de colors molt vius; sobre la taula hi há diferentes safates plenes de confits que 'l galán ofereix a la noya; aquesta accepta l' oferiment y, en cambi, ell dona una moneda de plata als que presideixen aquella taula, que regularment son els pabordes. La quantitat recollida serveix pera 'l mellor lluhiment de la festa del Roser.

El dilluns, dia de Sant Eloy, els traguers particularment, celebraren la seva festa.

Al mati, després d' un solemne ofici, ballaren sardanes a la plassa y a la tarde 'n ballaren a la del Prat, rematant la festa ab un ball de nit a la sala de la Vila.

Coneixedora la junta interina de la societat coral Camprodenense, qu' alguns socis no estavan conformes en la manera que 's va elegir dita junta, el dia 30 de Juny pròxim passat convocá reunió general, procedintse a fer noves eleccions que donaren per resultat la elecció de la mateixa junta; proba que son una insignificant minoria els que no estavan conformes.

Al hermós passeig de la Font Nova han sigut colocats tretze setis de pedra picada, que, ademés d' hermosejar el passeig, constitueixen una gran comoditat.

Alguns carrers d' aquesta vila 's fan intranzitables a causa de la pestilent fortor que surt d' algunes cases.

Trasladém la noticia a qui correspongui, esperant que procurarà evitar les molesties que causa tal abandono.

Per conducte del *Diari de Catalunya* sabem qu' ha obtingut el grau de Lletrat en la Universitat de Barcelona nostre compatrici y particular amic D. Jaume Vila y Riera.

Sia la enhorabona.

El corresponal.

TORTELLÀ.

5 de Juliol.

Ab gust y plaher hem vist aquí la publicació del setmanari SANCH NOVA, cridat á despartar la munió de Llàtzers que hi há per aquesta comarca. Es molta veritat alló de qu' en totes parts couhen faves y en la nostra á calderades, per lo tant desitjo gran voluntat y coratge pera sostenir la embranzida dels nombrosos *Zoylos* que per dissort n' hi há massa abundó per tot arreu.

Durant la primera setmana del mes en qu' estém s' ha refrescat aquí un bon xich l' atmósfera, sobre tot el dimars que ploqué d' una manera lenta y seguida, servint únicament pera anar aguantant el blatdemoro, puig l' aygua penetrá molt poch á la terra.

Ha acabat aquí la sega, resultant, segons sembla, la cullita de blat bastant regular.

El diumengé, dia 1, quedá constituhida en aquest poble la Junta de reformes socials, siguent nomenats per la part de patrons don Pere Parella, D. Francisco Teixidó y D. Joan Jou y per la part de treballadors D. Pasqual Mulí, D. Jaume Puntí y D. Pere Aumallé; essent el secretari 'l Sr. Mulí y delegat pera anar al cap del partit el Sr. Jou.

Durant el primer semestre del any corrent s' han registrat en aquesta població 26 naixements, 8 casaments y 28 defuncions.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

Nostre company de redacció é illustrat director d' *El Deber*, D. Joseph M. Garganta, ens prega que fem constar que sa colaboració en SANCH NOVA se limitarà á la part literaria.

Dimars passat va caure bon gruix de calamarsa per aqueixos cims de Pruit; desde aquí 's veyan blanquejar les clotades dels Llansés, tal era la espessor que n' hi havia; per aixó quan bufava 'l vent d' aquell indret fredejava molt.

El dimecres ploqué bon xich aquí, reviscolant de bona manera al blatde-

mora, que comensava á anar assedegat.

Dimecres y dissapte van celebrarse els exámens dels noys que concorren á les escoles públiques del Hospici y dijous els de la dels PP. Escolapios.

La Junta de Instrucció pública que els presidia y 'ls numerosos particulars que hi han assistit, han quedat molt complascuts dels brillants exámens qu' han fet els deixebles qu' assisteixen á dites escoles.

Felicitem coralment als senyors mestres pels lluhits exercicis qu' han fet sos deixebles, ab lo qu' han donat probes de que durant el curs transcorregut han treballat en pró de son reconegut prestigi y en be dels noys que assisteixen á les escoles anteriorment citades.

Son moltes les families qu' han arribat á aquesta vila pera passarhi la temporada d' estiu.

Els incomparables llochs de la font Muixina y Sant Roch comensan á esser molt concurreguts cada dia, sobre tot al cayent de la tarde, qu' es l' hora més hermosa y agradable pera passejarse pels deliciosos paratges de la rodalia de nostra vila.

Hem tingut la satisfacció d' estrenyer la má á nostre particular amic y ferm company de causa D. Francesch Cambó, redactor del *Diari de Catalunya*.

Ha sigut nomenat cabo del Soment del partit d' Olot, nostre amic D. Ramón Quintana. El felicitem per tan honrosa distinció.

El diumenge últim celebrá la Congregació Mariana la festa de son Angelich Patró Sant Lluís Gonzaga ab una comunió general en la que digué

una sentidíssima plàtica preparatoria el Rvnt. Dr. D. Anselm Erranz.

En l'ofici s'executà la grandiosa missa del inspirat compositor l'illustre Bisbe salesià monsenyor Cagliero, y panegerisà elecuentment les glories del Sant ab un sentidíssim y ben dit sermó el Dr. Herranz.

Divendres passat morí en el convent de Religioses del Inmaculat Cor de Maria d'aquesta vila, Sor Clotilde Masoliver, germana de nostre amic en Lluís.

Rebí sa família nostre més sentit pésam, al mateix temps que recomaném á nostres subscriptors y llegidors una oració per l'ànima de la finada.

D. E. P.

NOVES.

Dimecres al vespre surtí en el tren exprés cap á Madrid la Junta Permanent de la «Unió Catalanista», que serà rebuda en audiència per la Reyna Regent, divendres, al obgecte d'exposarli la situació actual del catalanisme. Forman la Junta actual de la «Unió»: D. Manel Folguera y Durán, enginyer de Sabadell, President; don Joseph Franquesa y Gomis, catedràtic de la Universitat de Barcelona, Vispresident; D. Joaquim Botet y Sisó, advocat de Gerona, Tresorer; D. Frederich Renyé y Viladot, advocat de Lleyda, D. Domingo Martí y Julià, metge de Barcelona, y D. Joseph M. Roca y Heras, metge de Barcelona, Vocals, y D. Lluís Marsans, del comers de Barcelona, Secretari.

Per assumptos particulars inherents á son ministeri, se troba accidentalment á Madrid l'Exm. é Illm. senyor Bisbe de Barcelona.

Durant sa estància á la Cort d'Es-

panya, el Dr. Morgades ha conferenciat ab la Reyna, versant la conversa sobre 'l catalanisme.

En la Universitat de Barcelona ha obtingut el grau de Llicenciat en Dret, ab la qualificació de «Sobressalient», nostre bon amic D. Joan Magret y Rossell, á qui enviém la més coral y entussiasta felicitació.

Hem sigut galanment invitats per la Junta encarregada de la festa del acte de descobrir, en el Museu Episcopal de la ciutat de Vich, el retrato de son illustre fundador l'Exm. y Rvnm. Sr. Dr. D. Joseph Morgades y Gili.

La festa va celebrarse divendres, á onze hores del matí, revestint la importancia y esplendor que tothom pot suposar, considerant el bon nom que ha donat dit museu á la ciutat de Vich, á son illustre fundador y á tots els qu'han secundat tan patriòtica y civilisadora empresa.

La Russia va apretant la mà als finlandesos. Ara 'ls obliga á pendre la llengua russa per llengua oficial; mes es el cas que 'l senat finlandés ha contestat á Sant Petesburg que no vol putxinellis. Veyám com parará la cosa. La enérgica resposta de Finlandia no es menos heróyca que la resistència dels boers.

Llegim en un diari de Tarragona que dintre de pochos dies surtirà en aquella ciutat un setmanari catalanista.

El bisbe de Perpinyá, monsenyor Carselada de Pont, projecta restaurar l'antic é històric monastir de Sant Martí de Canigó.

El Govern ha distingit à la ciutat de Reus, de modo qu' actualment te dos arcaldes presidents d' aquell ajuntament: D. Pau Font de Rubinat, que està suspès del càrrech però no destituït, y el Sr. Muñoz, qu' ha sigut novament nombrat de R. O. y posat en possessió, pel governador civil de aquella provincia de Tarragona, que fou darrerament à Reus, en companyia de casi totes les forses de guardia civil de la provincia.

Hem rebut impreses les Memories artístiques y administratives del «Orfeo Catalá» dels anys 1898 y 1899, redactades y llegides en les Junes generals pel secretari Dr. D. Frederich Viñas y Cusi. En elles s' hi detalla minuciosament tots els actes que durant aquelles anyades han constituït la vida corporativa d' aquella institució coral.

Durant l' any 1898, va donar vint concerts públichs à Barcelona y verificà les excursions artístiques à Igualada y Tarrassa. En 1899 donà cinch concerts públichs à Barcelona y verificà les excursions artístiques à Mataró, Palma de Mallorca, Camprodón, Masnou, Sant Feliu de Codines, Vilanova, Gerona, Figueres y Castelló de Ampuries.

En 1898 aumentà son repertori cantant vint noves composicions y en 1899 estrenà setze composicions corals de diferents mestres del pais y estrangers.

En sa biblioteca musical hi figuran trescentes vuytantavuyt partitures.

La secció coral de coristes y deixebles, senyoretas, homes y noys, la constituïan en 31 de Desembre dos cents cinquantanou individus y en conjunt al «Orfeo» hi havia noucents cinquanta vuyt socis.

Ha sigut premiada à Montpeller, obtenint l' únich premi del certámen de la llengua provenzal rossellonesa y

catalana, la distingida poefisa catalana D.ª Enriqueta Paler y Trullol.

Ha tornat à Barcelona l' «Orfeo Catalá», compost de totes tres seccions, procedent de la ciutat de Vich, ahont se celebraren, ab molta concurrència, les festes de Sant Miquel dels Sants.

Per les notícies que tenim d' aquella excursió, sabem qu' ha sigut motiu de noves ovacions pels simpátichs coristes que tornavan molt satisfets de la entussiasta y carinyosa acullida de que, segons ens deyan, varen esser obgete per part dels vigatans. D' ara en avant la honorable senyera del «Orfeo» podrà ostentar una nova y molt artística cinta, ofrena d' un altre grupo de fills de Catalunya als incansables propagadors de la bona música coral. Com ja s' havia fet en moltes altres excursions artístiques, els individus de les seccions d' homes y noys lluhian la barretina catalana y les senyoretas la clàssica mantellina blanca que tan be 'ls escau.

S' ha disposat que desde 'l parque central del campament de Madrid, se portin à Ripoll, à disposició de la Comissió del cos d' Estat major de Barcelona, encarregada del aixecament del plano de la frontera hispano-francesa, dues tendes còniques, núm. 2., dos fanals ab son ganxo y perxa, tres cadires d' estisora, dues taules, sis mantes y tres llits de companya.

Hem rebut dels PP. Escolapios una invitació als exámens que tindran lloch en els dies 12 y 13 pròxims.

Per motiu d' haberlo rebut à l' hora d' entrar el número en prempsa no podem donar compte detallat de son contigut.

TARGETES POSTALS

per a la propaganda de la
EXPOSICIO REGIONAL OLOTINA.

Se troban de venda en l' "Institut Olotí", en la rellotgeria Ridaura y en la sastreria Mata, a 1 pta. les 25.

GLACIER PERA DECORAR CRISTALLS

PAPERS PINTATS PERA HABITACIONS

Carrer Petritxol, n.º 9.—BARCELONA.

Aquesta casa es la que fe més varietat en dibuixos y la més econó- mica.

Els paperistes y pintors que desitgin tenir mostruari que passin pel carrer de Roca, n.º 22, botiga.

SANCH NOVA

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SURT ELS DIUMENGES

CONDICIONS DE SUSCRIPCIÓ

Un any.	5'00 Pessetes.
Semestre.	2'50 "

per a anuncis y demés, dirigir-se a la

IMPREMPTA DE N. PLANADEVALL

Sant Esteve, 29.

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás 5, d'aquesta vila, que en el mateix establiment s'ha rebut un complet y variat assortit de géneros última novetat pera la estació d'estiu, y que s'confeccionan trajos á mida desde'l modich preu de 20 pessetes en avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més económichs de Barcelona y altres capitals.

LA GRESHAM

COMPANIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.

LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Capital **34.000,000** de pesetas.

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

F. TERRADES.—METGE-CIRURGIA.

Director del Laboratori de la Clínica del Dr. Fargas de Barcelona.

Antich metge, per oposicions, del Hospital de Santa Creu.

ESPECIALISTA EN MALALTIES DE LA DONA.

Consulta á GERONA, tots els DISSAPTES de deu á una.

Carrer Cort-Real, núm. 19, pis 2n.